

РЕШЕНИЕ

№ 2410

гр. Пловдив, 30.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XXIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Теофана Б. Спасова

при участието на секретаря Надя Др. Точева
като разгледа докладваното от Теофана Б. Спасова Административно
наказателно дело № 20215330207597 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № 584372-F987377/24.06.2021г. на Заместник Директора на ТД на НАП гр. Пловдив, с което на ОРИОН-НВ ЕООД ЕИК 115756079 са наложени 11 административни наказания “Имуществена санкция” в размер на съответно 2172.45лв; 1875.07лв.; 1610.31лв.; 1844.41лв.; 2337.55лв.; 2780.17лв.; 2409.4лв.; 2417.64лв.;1593.35лв.; 1582.24лв.; 1919.62лв. за извършени нарушения по чл.182 ал.1 от ЗДДС.

Дружеството жалбоподател, чрез жалбата си, излага доводи, че атакуваното НП е неправилно незаконосъобразно, поради което иска неговата отмяна. Алтернативно моли съда за прилагане на разпоредбата на чл. 28 ЗАНН.

Въззиваемата страна, чрез представителя си юрисконсулт М. моли да се потвърди обжалваното наказателно постановление, като счита доводите на пълномощника на жалбоподателя за неоснователни. Излага съображения, че в случая е неприложима разпоредбата на чл. 28 ЗАНН.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

По допустимостта на жалбата съдът намира, че жалбата е подадена в срок и е процесуално допустима, разгледана по същество същата се явява неоснователна.

За да накаже дружеството жалбоподател, наказващият орган е приел, че ОРИОН-НВ ЕООД като регистрирано по ЗДДС лице и в качеството си на получател по фактури за доставка на бира, издадени от Каменица АД, по които е ползвал данъчен кредит, не е отразило в дневника за покупките издадените от доставчика кредитни известия по тези фактури в законоустановения срок – от първо до четиринадесето число на месеца, следващ месеца, през който е издадено кредитното известие, което е довело до определяне на декларирания от лицето резултат – ДДС за внасяне в по-малък размер с ДДС по кредитните известия.

В хода на съдебното следствие е разпитан актосъставителят Х. А. Д.. Същата потвърди отразеното от нея в АУАН.

Настоящият съдебен състав намира, че следва да се кредитират напълно показанията на свидетеля, доколкото същите са ясни, логични и последователни и си кореспондират с останалите събрани по делото доказателства.

Съдът кредитира и събраните по делото писмени доказателства, доколкото същите са приобщени по предвидения в закона ред и не са били оспорени в нито един етап от производството от страните

Въз основа на събраните на делото доказателства, Съдът намира от правна страна, че описаното в НП деяние е безспорно доказано и правилно квалифицирано като нарушаване на чл.182 ал.1 от ЗДДС. Административно-наказващият орган е установил правилно фактическата обстановка по спора и е приложил вярно материалния закон. Жалбоподателят е бил санкциониран с процесното наказателно постановление за това, че не е отразил в дневника за покупките издадените от доставчика кредитни известия по фактури в законоустановения срок – от първо до четиринадесето число на месеца, следващ месеца, през който е издадено кредитното известие, което е довело до определяне на декларирания то лицето резултат – ДДС за внасяне в по-малък размер с ДДС по кредитните известия. Нормата е отправена до всички лица, които се явяват регистрирани по ЗДДС, каквото е и ОРИОН-НВ ЕООД.

Според цитираните разпоредби всяко регистрирано по ДДС лице следва когато е получател по фактури, по които е ползвало данъчен кредит, да отрази в дневника за покупките издадените от доставчика кредитни известия по тези фактури в законоустановения срок – от първо до четиринадесето число на месеца, следващ месеца, през който е издадено кредитното известие.

Настоящият съдебен състав намира, че хода на административно наказателната-преписка не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване правото на защита на наказаното лице.

Спазени са изискванията на закона, като АУАН и НП са съставени и издадени от компетентни органи.

Също така спрямо дружеството жалбоподател, правилно е била приложена санкционната норма и правилно административно -наказващият орган е съобразил критериите за оразмеряване на административната санкция по чл. 27 от ЗАНН, основният след които е тежестта на нарушението, като е наложил имуществена санкция в нейния твърдо определен размер според ползвания данъчен кредит. Следва да се отбележи, че административно – наказващият орган правилно е посочил санкционната разпоредба, така че основанието за налагане на всяка санкция е ясно и разбираемо, посочено по недвусмислен начин и не се нарушават правата на жалбоподателя.

Съдът намира за неоснователни наведените възражения по същество на спора относно незнанието от страна на жалбоподателя за издаване на кредитните известия, тъй като не ги бил получил фактически. На първо място подобно обстоятелство е напълно ирелевантно, доколкото никъде в нормативната уредба задължението за отразяване на кредитното известие не е обвързано с други фактически действия, включително и чисто физическото му получаване. Именно затова е и предвидено задължението да се изпълни едва в месеца, следващ издаването му, тъй като търговската логика изисква в разумен срок, макар и не винаги веднага, търговецът да се снабди с всички документи относно предлаганите от него изделия. Още повече, че в конкретния случай и твърдението на нарушителя не отговаря на обективната истина, тъй като видно от представената от Каменица АД справка инкриминираните фактури и кредитни известия се изпращат на жалбоподателя в едномесечен срок от издаването им по електронна поща и са

заплатени чрез прихващане още във времето на издаването им.

Относно възражението, че в АУАН и НП не са били посочени мястото и датата на извършване на нарушението. Същото се явява неоснователно. В случая се касае за нарушение, което е извършено чрез бездействие, което представлява един сложен фактически състав, а именно неотразяване на кредитните известия в съответния период. Съгласно чл.125 ал.5 от ЗДДС получените кредитни известия следва да се отразят в дневника за покупки в срок до 14-то число на месеца, следващ месеца, през който е издадено кредитното известие, като съответно от 15-то число на същото, следващ месеца, лицето е изпаднало в нарушение, така че нарушението е извършено чрез бездействие. По отношение на мястото на нарушението следва да се приеме, че в случая справките – декларации и другите подлежащи на подаване документи или данни, съгласно чл.99 ал.1 от ДОПК се подават в компетентната Териториална Дирекция, освен ако с нормативен акт е предвидено друго. Съответно компетентната териториална дирекция, съгласно чл.8 ал.1 т.5 от ДОПК е тази по седалище и адрес на управление на ЮЛ, в случая ТД на НАП Пловдив. В НП е описано извършеното нарушение, затова, че не са отразени кредитните известия в дневника за покупки, издадени от доставчика в законоустановения срок – 14-то число на месеца следващ месеца, през който е издадено кредитното известие. Така, че възражението в тази насока от страна на жалбоподателя е неоснователно.

Във второто възражение в жалбата се сочи, че има процесуално нарушение, тъй като не било посочен данъчния период на получаване на кредитното известие, и че липсват такива констатации, съгласно чл.182 ал.1 от ЗДДС. Всъщност в АУАН и НП е описано е, че е налице несвоевременно отразяване на кредитите известия, което е довело до определяне на декларирания от лицето резултат – „ДДС за внасяне“ за съответния данъчен период в по-малък размер с ДДС по кредитните известия, с което е изпълнено изискването на фактическия състав на чл.182 от ЗДДС. Приложени са по преписката справки – декларации и Дневника за покупки, от които е видно какви са били резултатите, налице са всички данъчни периоди, за които е било санкционирано лицето. Съгласно чл.124 ал.5 от ЗДДС регистрираното лице е длъжно да отрази получените от него кредитни известия в дневника за покупки за данъчния период през който са издадени, включително издадени и

от лица, на които е прекратена регистрацията по този закон. Тази разпоредба съответства на разпоредбата на чл.78 ал.2 и ал.3 от ЗДДС, където се предвижда корекция на размера на ползвания данъчен кредит при изменение на данъчната основа или при разваляне на доставката, както и при промяна на вида на доставката. В чл.78 ал.3 от ЗДДС е посочено, че корекцията по ал.2 се извършва в данъчния период, през който са възникнали обстоятелствата по ал.2 с отразяване на документи по чл.115 или на новия документ по чл.116, с който е извършена корекцията, в дневника за покупки и в справка-декларацията за съответния данъчен период. Тази законова разпоредба законодателят разглежда в съответствие с принципа за данъчен неутралитет, като в тази връзка е Решение С-234/2011г. и Решение С- 108/2013г., които са на Съда на ЕС, в които е посочено, че корекцията следва да се извършва, когато наистина има промяна в актовете, които касаят регистрираното лице да ползва данъчен кредит. По същият начин цитираното в жалбата Решение С-259/2012 на СЕС е посочено, че държавната институция може да предяви санкция, с която да осигури събирането на данъка, като в случая е посочено, че разпоредбата на чл.182 от ЗДДС не противоречи на принципа на данъчния неутралитет, и насърчава данъчно задължените лица в най-кратък срок да извършат коригиране на данъка.

По отношение на следващото възражение, а именно че кредитните известия били отразени в следващи периоди, и като краен резултат в случая нямало ощетяване на фиска, а само несвоевременно ползване на данъчен кредит, за което се дължат съответните лихви, които обезщетяват Държавата, съдът намира, че в крайна сметка корекцията е била извършена, и е налице нарушение на чл.182 от ЗДДС, затова и това възражение е неоснователно. Тъй като независимо от това, че се начисляват лихви, и въпреки това, че се касае за административно нарушение, за което законодателят е предвидил санкция, в случай, че данъчно задълженото лице не изпълнило задължението си по отношение на ползвания данъчен кредит, а именно да отрази в дневника си за покупки издадените от доставчика кредитни известия в законоустановения срок. Различни са възможностите за начисляване на лихва, например с Ревизионен акт, като разбира се, ЗАНН има за цел не да възмезди някакво задължение към Държавата, а да съдейства за постигане на генералната превенция на данъчно задължените лица.

Не на последно място според съда липсват основания за приложението на чл.28 от ЗАНН по отношение извършеното от жалбоподателя. В него е предвидено, че за “маловажни случаи” на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно нарушение ще му бъде наложено административно наказание – в случая нарушението е констатирано за първи път. Съгласно Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007г. на тълк. н.д. № 1/2005г., административнонаказателният процес е строго нормирана дейност, при която за извършено административно нарушение се налага съответно наказание, а прилагането на санкцията на административнонаказателната норма, във всички случаи, е въпрос само на законосъобразност и никога на целесъобразност. Посочва се, че общото понятие на административно нарушение се съдържа в чл. 6 на ЗАНН, като в чл. 28 и чл. 39 ал.1 от ЗАНН законът си служи още с понятията “ маловажни” и “явно маловажни” нарушения, като при извършване на преценка дали са налице основанията на чл. 28 ЗАНН, наказващият орган е длъжен да приложи правилно закона, като ограничи маловажните нарушения от тези, обхванати от чл. 6 от ЗАНН. В цитираното Тълкувателно решение се приема, че преценката за “маловажност на случая” подлежи на съдебен контрол. Поради това и настоящият състав ще обсъди тази преценка на административнонаказващият орган.

В конкретния случай, съобразявайки вида на нарушението, факта, че макар то да е първо по рода си за жалбоподателя, същото е довело до незаконосъобразно ползване на данъчен кредит, а и като се взеха предвид и всички по-горе обсъдени доказателства по делото – невъзможност за правилно приспадане на данъчен кредит за определен период от време, не би следвало наказващият орган да приложи разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Последното се налага преди всичко предвид обстоятелството, че по същество са налице причинени с извършеното деяние вреди за фиска, а освен това е налице сериозно накърняване на правилата за добра търговска практика, включително и свързана с правилното и своевременно отчитане на дейността. В този смисъл всяко нарушение на изискванията за такава дейност крие висока потенциална опасност за неограничен брой лица, поради което и се характеризира като такова с висока степен на накърняване на обществените отношения.

Съобразно изхода на спора, на основание чл. 63, ал.5 вр. ал.3 ЗАНН на въззиваемата страна следва да бъдат присъдени разноси в настоящото производство за процесуално представителство от юрисконсулт, като съдът отхвърля претенцията за разноси на другата страна. С оглед на това, че конкретният размер на възнаграждението за юрисконсулт законът предоставя да се определи от съда, то съобразно с разпоредбата на чл.37 от Закона за правната помощ, който предвижда съобразяване на възнаграждението с вида и количеството на извършената дейност, както и на основание чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, съдът намери, че следва да определи възнаграждение за ползваната юристконсултска защита в размер от 150 лева, което следва да бъде заплатено от жалбоподателя.

За изложените изводи съдът съобрази всички доказателства по делото.

По застъпените мотиви съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 584372-F987377/24.06.2021г. на Заместник Директора на ТД на НАП гр. Пловдив, с което на ОРИОН-НВ ЕООД ЕИК 115756079 са наложени 11 административни наказания “Имуществена санкция” в размер на съответно 2172.45лв.; 1875.07лв.; 1610.31лв.; 1844.41лв.; 2337.55лв.; 2780.17лв.; 2409.4лв.; 2417.64лв.;1593.35лв.; 1582.24лв.; 1919.62лв. за извършени нарушения по чл.182 ал.1 от ЗДДС.

ОСЪЖДА ОРИОН-НВ ЕООД ЕИК 115756079 да заплати на Заместник Директора на ТД на НАП гр. Пловдив сумата от 150лева, представляваща направените разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред ПАС в 14 дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____